שער הפסוקים — ספר מלכים א

סימן ז':

עמד על שני עשר בקר:

(מזולתו) כבר הודעתיך, ענין ז' היכלות עולם הבריאה, כנזכר בזוהר בפרשת פקודי. והתחלתם ממטה למעלה, לבנת הספיר, יסוד. עצם השמים, הוד. נוגה, נצח. זכות, גבורה. אהבה, חסד. רצון, ת"ת. היכל השביעי העליון מכלם, הוא הנקרא היכל קדש הקדשים, כולל כל ג' ראשונות, כח"ב. ונודע מ"ש בהיכלות שבפרשת בראשית, בהיכל הרצון, כי שם יש ששה היכלות אחרים, כלולים בו. והטעם הוא, כי הת"ת כולל כל הו"ק, כי הוא בחי' אות ו' של ההוי"ה, ונמצאו היות שש היכלות נה"י חג"ת, ועוד ששה אחרים כלולים בהיכל הרצון, הם סוד י"ב בקר. וההיכל השביעי העליון, הוא בחי' הים העומד על י"ב בקר הנז' עליהם מלמעלה. (ע"כ מזולתו):

סימן י"ב:

ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב וגו':

ענין שני עגלי זהב של ירבעם, ושני עגלי דור המדבר, נתבארו היטב בבאורינו בספר הזוהר, בפרשת משפטים בשאלת הסבא, מאן הוא נחשא דפרח באוירא וכו', שרי בחבורא וסיים בפירודא וכו', וביארנו, כי זכר ונקבה של הקליפה, בתחלה הם מחוברים אחור באחור, ולכך הערב רב עשו שני עגלים מחוברים אחור באחור, ונקרא עגל אחד. וז"ש, שרי בחבורא. ואח"כ ירבעם רצה לגמור הענין ההוא, ולנסור אותם, ולהפרידם, כדי להחזירם פב"פ. ולכן עשאם ב' עגלים נפרדים, וישם את האחד בבית אל, והאחד בדן. האמנם לא עלתה בידו רק הנסירה והפרידה, וז"ש וסיים בפרודא. אבל לא עלתה בידו להחזירם פנים בפנים להזדווג יחד:

עננ י ה' עננ וכו':

כבר הודעתיך בענין תפלת מנחה של חול, כי אז מזדווגים ישראל עם לאה, פנים בפנים. ונשארת רחל באחורי ז"א, כל שיעור קומתו לגמרי. ועתה אליהו ז"ל, בהיותו בעת תפלת המנחה, אמר כן, לפי שאז רחל הנקראת ל"ב כנודע, היא אחורנית מן ז"א, ולא פנים בפנים. וזה גרם מיעוט שפע וקלקול בעולם, משא"כ בתפלת שחרית: